

זו היא הארץ

סלון דחווי היצירה הציונית/תכנית ב'

כתיבת וביומו: אייל וייזר

שחקנים יוצרים ושותפים: אפרת ארנון, נטלי פינשטיין, נטע וינר

סאונד, לחן ומילים לשיר "עוז השיטה" (קטע הספוקן וורד): נטע וינר

יעוז אמנוטי, צילום ווידאו "המציצה הינה חולה": רמי מימון

עיצוב חלל: ינון פרס

עיצוב תלבושות ואביזרים: תמר לוי

עיצוב תאורה: עומר שיזף

עריכת וידאו: נדב אהרוןוביץ

ליויו אמנוטי: איציק ג'ולי

"עוז קונספט" "עוז השיטה": רץ וינר

קוריאוגרפיה: סתיו מרין

מנהל התצגה: מיכי יונס

ឧזרת בימאי: שני דודוב

תרגומים אנגלית וקריאנות: נטלי פינשטיין

תרגום ערבית: שחר שחדה

אFTER אפקט: שי רטנר

עיצוב פוסטר: נורית הרשקוביץ

(סרט פתיחה, הקלדה טקסט. קולו של המחזאי).

אם היה זה טקס פרס היירה הציונית,

אולי, ליד קופת הכרטיסים

הייתם נתקלים במספר נשים מבוגרות

לבושות בחליפות שני חלקים

בצבעי שחור (נמחקת המילה שחור) סגול ורוד פוקסיה

מדיפות ריח חזק של בושם.

אם היה זה טקס פרס היירה הציונית,

בין המוזמנים,

אולי הייתם מבחינים גם בשני סגנו שרים, שר בלי תיק ולובייסט (נמחק)

במנכ"ל זכיינית טלוייזה, פרשן צבאי ומגישת חדשות (נמחק)

איש יחסי ציבור שמנמן, לבוש שחורים, חבוש משקפיים צבעוניים.

אם היה זה טקס פרס היירה הציונית,

תאורות הפואיה הייתה נכנית ונדלקת עכשוין,

מסמנת למאחרים להזדרז

ולכם להעביר את המכשיר הסלולארי למצב רטט.

בזמן שהייתם תופסים את מקומ מושבכם,

הדיםק "עבדה עברית" היה מנגן ברקע שירים של:

שלמה ארכי, אריק איינשטיין ואריאל זילבר. (נמחק השם אריאל זילבר ובמקומו נכתב...)

עדין רייכל.

תאורה תכולה הייתה שוטפת את הבמה,

עליה היה מוצב שולחן מלבני ארון.

משני צדי השולחן,

הייו נטוועים שישה דגלי ישראל,

שלושה מכל צד.

אם היה זה טקס פרס היצירה הציונית

לפחות בשניים מהנואמים

היה נעשה שימוש במשפטים כמו:

"מעטים מול רבים",

"משואה לתקומה",

"אלא שבכל דור ודור עומדים علينا לכלותינו".

אחד מהנואמים, אולי, (נמחק ומשתנה ל..) וודאי, היה מסיים את הנואם בשורה:

"כי אין לי ארץ אחרת". (המשפט נמחק עד החזי ומשתנה ל..) "כי אין לנו ארץ אחרת".

אם היה זה טקס פרס היצירה הציונית

בין הזוכים היו אמן וידאו ארט, כוריאוגרפית,

פסל ומשורר שמאלן,

שהיה מתראיין בעיתון ומצין שהוא,

באופן אישי, מעדיף לזכות בפרס

שמסתמך על שיקולים אمنותיים בלבד.

אחרי חלוקת הפרסים,

הזכים היו מתקבים לתמונה משותפת עם השרה,

ומיד אחר כך כולם היו שרים את המנון הלאומי:

"כל עוד לבב פנימה, עין לציון צופיה (נמחקת הטעות ולאחר כמה שניות נכתב...) נפש
יהודי הומיה...."

אבל זה לא ערבית טקס בראש היצירה הציונית.

זהו טקס שנכתב מימין לשמאל,

גודל 24, פונט מרום,

שלמלואה אותו צליל מקלדות מחשב.

עכשו עולה על הבמה דמות,

היא חותכת אותה באיטיות משמאלי ימין,

התארה המינימלית יוצרת רושם שהוא

מסתירה סיפור חיים אף....

אבל היא לא.

זו היא גלי סודסקי,

מעצבת אופנה ואמנית פרפורמנס,

שתציג את העבודה הראשונה לתוכנית ב'

פסטיבל "זו היא הארץ" – סלון דחויי היצירה הציונית.

שם העבודה: "חמשת הממי"ם".

(הסרט יורד)

גלי סודנסקי: ערבי טוב,

ארגון הבונים החופשיים הוא ארגון סתרים אחוותי על בסיס מגדרי שצמץ מתוך גילדות הבנייה באנגליה של המאה ה-17. מאז ועד היום פועל הארגון בכל רחבי העולם והחברים בו שומרים בקנאות על סודיות הפעולות בו.

כיום מונה הארגון בישראל כ-1030 חברים רובם נמצאים בעמדות בכירות באקדמיה, במשק, בתחום ובספרטיקה.

בינואר-2009 באופן מפתיע נסגרה מערת צדקיהו בירושלים, לשבעו ימים, לצורך עבודות תשתיית בהולות. הסיבה הרשמית - מניעת קrise אפשרית של תקרת המערה. בפועל, בשונה מהפרסומים, מנכ"ל קרן קיימת לישראל דאז ומנכ"ל החברה לפיתוח מזרח ירושלים, שניהם חברי ארגון הבונים החופשיים בדרגה הגבוהה ביותר - דרגת רב בניין, נתנו את אישורם להשבחת המערה לצורך בניה מסלול תאורה. המסלול נבנה מ- 270,000 נורות לדعزيزות שהשתרעו על כ-350 מטרים והוביל לחלל נסתר בעומק המערה שם התקיימים בשעת לילה מאוחרת - טקס חניכת חברים חדשים של הארגון.

(**גלי ממקמת את ארגזי הקולקטיה בחלל**)

בין זוכי פרסן אותן הנשיא לעובדים מצטיינים ב-2011 נמצא גם: מר וואיל ג'וריאן, מנהל ייצור במפעל "פישר - תעשיות מזון".

וואיל ג'וריאן הוא גבר כבן 58, נשוי לאיבטיסם, אם ועקרת בית ואב לתשעה ילדים. מיד לאחר נסיגת ישראל מלנון, וואיל, ששרת כחובש בצד"ל, היה מבין אלה שהצליחו לקבל מקלט מדיני בישראל. למורת העובה שבמהלך שירותו טיפל בפצועי צה"ל, התקשה, וואיל, בשנים הראשונות להשתלב בשוק התעסוקה הישראלי בגלר שרוב מקומות העבודה דרשו ממנו שירות צבאי מלא. בעלי מפעל "פישר" בפתח תקווה, חרדים הדוקים, שלא רואים בשירות הצבאי תנאי כלשהו לקבלת תפקיד קבלו את וואיל לעבודה. ההשקה שלם השתלמה - וואיל בעזרת אשתו איבטיסם הצליחו לשככל את מתכוון הגפילטו פיש, מנת הדגל של המפעל, כשהושיבו למרכזו בהרט לבנוני. תהליך הייצור הזה הקפייז את מכירות הגפילטו פיש ב-250 אחוזים, מ-800,000 ל-2,000,000 קציצות לחג הפסח.

(**גלי לובשת בגד הנונ' "גפילטו פיש" ומציגה אותו במסלול התצוגה**)

המכון לאסטרטגיה ציונית יחד עם הלשכה לסטטיסטיקה פרסמו בתחילת השנה דו"ח ששרטט את השינויים הדמוגרפיים שעתידיים להתרחש במדינת ישראל. הדו"ח חיש שישראל עומדת Abed את צביונה היהודי בחמישים השנים הקרובות.

כחודש לאחר פרסום הדו"ח, תחת מעטה סודיות יצא משלחת של הסוכנות היהודית לוודא את קיומה האפשרי של קהילה יהודית שאמורה הייתה להיות ממוקמת צפונית מזרחית לאולאן באטר, עיר הבירה של מונגוליה.

התחקיר יצא לפועל בעקבות ממצאים שהציג פרופסור יונה ברגן ראש החוג لأنתרופולוגיה וסוציולוגיה באוניברסיטה העברית, על פיהם, בוגדור לסייע הרוחות, במאה ה-17, בין משפחות הנודדים במונגוליה היו גם משפחות יהודיות.

כשחזרה משלחת הסוכנות היהודית מmongolia ובה דוד עם 183 אורחות, היה ברור לעל לכל שפק שיש אמת באבחנות של פרופסור ברגן. ביום אלה מועברים תקציבים נוספים לסוכנות היהודית למציאתם והעלאתם של "יהודים מונגולי האבודים".

(גלי גורבת את גרבין העורלות ומציג אותה במסלול התצוגה)

חזר לא כשר בדיקות כמו המבורגר עם גבינה או שריימפס, אבל בפנטאון התועבה היהודי הוא נמצא במקומם הראשון, הרבה בגל שהוא נטפס כמתיחה. לחזר יש פרסות ששעות שמצוינות שהוא כביר כל כשר, סימן שניית להבחן בו בקהלות אבל הוא חסר יכולת לעלות גירה, עובדה שאין לה נראות חיונית ומהיבת ידיעה מקדימה של היהודי המאמין.

לפני כשנתיים, אהרון מוס, היהודי תושב קוינס ערך את קניות השבת באחת מחנויות האטלייז ברובע והוא גלה לתדהמתו במקפיא,بشر חזיר שעליו המדקקה "שחיטת בית יוסף". הדבר עורר סערה בקרב הקהילה היהודית האורתודוקסית באלה"ב שהובילו לגינזתו של פרויקט ניסיוני משותף של מכון וייצמן והמכון לחקר החיה בקידוז להנדס גנטי ראשון של חזירה כשרה. ככלומר, חזירה בעלת מערכת קיבוט המאפשרת את פעולה העלאת הגירה.

ההנחה השגויה של מתכני הפרויקט הייתה שכאשר המגזר החրדי יזהה את הפוטנציאלי הכלכלי הגלום בהנדוס שכזה, קלומר צמיחה של כ-870,000,000 דולר בשנה בשוק הבשר והנקניקים, הוא יגמיש את אישוריו וכייר בכשרות בשר החזיר.

(גלי נועלת את נעל החזירה ומציג אותה במסלול התצוגה)

בדומה לכפרי דמי ערביים שהקם צה"ל למטרות אימוני ייחidot השדה נבנית בימים אלה, עיר אימוני חדש שמדמה את העיר תל אביב. היוזמה לבניית עיר האימונים נובעת מכמונות ההתרעות העצומה שפגעה מדי יום אל בסיס מטכ"ל 128, בסיס הקרה ובכך מייצבת את תל אביב כעיר המערבית שעומדת מול כמות ההתרעות הפיגועים הגבוהה ביותר בעולם. על פי תוכנית שהגש משרד הביטחון למשרד הפנים, שmortha, בין היתר, למצוא פתרון אפשרי לבעית הפליטים מאפריקה, עיר האימונים שתיבנה בדרום, תאוכלס על ידי מסתננים אריתראים וסודנים. לאחר מילון קפדי יבחרו הפליטים המתאימים והם יעברו הכשרה מיוחדת בת חודשים שתתקנה להם את הכלים כדי שיוכלו לדמות את כוח העורף התל אביבי. בתמורה להשתתפות ביוזמה יקבלו האריתראים והסודנים, בנוסף לקורת הגג, גם שני יתר מים וזרכם חשמלי ל-45 דקות ליום. התוכנית תאפשר לצה"ל היערכות מכსימלית לכל תרחיש אפשרי.

(גלי לובשת את מעיל הצבא האריתראי ומציג אותה במסלול התצוגה)

בחמשה במאי 2011 אזרח קלולינד בשם מתיו כהן דוח למשרד הליגה נגד השמאלה בניו יורק על רמזים אנטיים באתר האינטרנט של רשות 11/7, מסתבר שהרשות החלה לשוקן באתר הבית שלה מבצע Shanka hello coast to coast שעלה פי כהן דמה דמיון מטריד למונח holocaust. חודשיים אחר כך, תלמיד תיכון בשם אהרון לוי מבית ספר העירוני גרינהאוס שבבוסטון, דוח על כך שבספר מבוא לטריגונומטריה, תרגיל 186 ב', התוצאה של המשפט הגאומטרי יוצרת מה שנראה כצלב קרס. ב- 28/7/2011 דוחה שושנה בראון מרצה באוניברסיטת מישיגן שהנהלת האוניברסיטה לא התחשבה בה וקיים מהבחן גמר בזמן הדלקת נר שלישי....

mdi שנה מגיאות אל כתובות הדואר האלקטרוני של משרד הליגה נגד השמאלה C-0000 תלונות המתריעות על מקרי אנטיימות ברחבי ארה"ב, כל התלונות מודפסות ומתוקנות לצורך מעקב. הליגה נגד השמאלה משקיעה כ-300,000 דולר mdi שנה עבור ציוד משרד, כ- 5000 דולר מהם מוקצים לקניית חבילות נייר A4.

השנה באופן חריג הופנו כ-500,000 דולר מתקציב הליגה להפקה וلتשלית תערוכות ציורי השמן "шибולים" של ריצ'ל קורמן, חברת הדיקטוריון ואשת המנכ"ל.

התערוכה של קורמן תנודד בין מרכזי הליגה בעולם ותחנוך את פיתוח הסניף החדש של הליגה בטוקיו, יפן.

(גלי לובשת שמלה A4 יפנית ומציג אותה במסלול התצוגה)

בפברואר 2009 צבא איראן פתח בחקירה לאחר גילוי של מאות ארגזי תפוחי ג'אפה שהגיעו ליחידות השירות האיראני. החקירה שסוקרה בהרחבה בעיתונות האיראנית ניסתה להבין איך למורות האمبرגו הכלכלי שמטיל העולם המערבי על אירן והעובדה שבין איראן לישראל לא מתקיימים יחסי מסחר בשלושת העשורים האחרונים, הגיעו התפוחים אל יחידות השירות האיראני. לימים הסתבר שמדובר בתפוחים סיניים מזויפים שהשתמשו במותג הארץ ישראלי האיכותי.

המוסד הישראלי שעקב אחרי הפרישה זיהה את הפוטנציאל הרב בסחר פירות הדר שמתקיים בין סין לצבא האיראני. ביום פועלם בסין מספר מרכזי הדרך קלאים בניוול משותף ישראלי וסיני כשותחת הכותרת היא חותת הדגמה לחקלאות מודרנית ליד בייג'ינג. דרך אותה חווה, מקווה המוסד הישראלי, בשיתוף עם המכון הביוולוגי, להצליח, בשעת הצורך, לייבא לצבא האיראני תפוחים המכילים בתוכם ריכוז גבוה של קלוטרידיום בוטולינום (*Clostridium botulinum*) מדובר ברעלן שיכול לגרום לשיבוש מערכות העצבים וכיול להוביל לשיתוק ונשימתי של שרירי השلد.

(גלי חובשת את רעלת התפוח ומציג אותה במסלול התצוגה)

חלק מחקר בנושא ציונות שערך צה"ל בקרב חיילים לקרה שחזרו, ענו רק כ-25% מהם נכוונה על השאלה איזה אירוע התרחש בה' באיר תש"ח. 68% מהנשאלים לא ידעו את שמו של נשיאה הראשון של מדינת ישראל ואלו רק שתי דוגמאות בלבד מתוך מתוך מה שהגדיר הרמטכ"ל כ"מפגן הבורות הגדול ביותר שידע צה"ל בתולדותיו".

לאור תוכנות המחקר הגישה ייחית המודיעין הца"לית "מטאור" הצעה סודית למשרד התיירות שהתקבלה ביעילותם של מסרים תת ספריים.

מסרים תת ספריים הם אותן ומסרים בדמות תמונות או צילומים שנועדו לחדרו אל תודעה של אדם, מבלי שהוא יהיה מודע לחידירת המסר.

בבסיס הצעה מדבר על שט"ב עם חברת התעופה "אל על" שתשלב בעתיד תמונות ומסרים ציוניים בתוך סרטי הקולנוע אותם היא מクリינה לנושעה.

(עליה שרט המסרים התת ספריים הציוניים)

הקוונים האופציונאלים שעומדים על הפרק: תל אביב - בנקוק, תל אביב-ריון דז'נרו, תל אביב - דלהי ותל אביב - בוגוטה.

(גלי צועדת במסלול התצוגה)

פרופסור יעקב אקנאהוזר ופרופסור בנימן ליכטנשטיין, חוקרי הגנים היהודיים במכון לגנטיקה ורפואה על שם אלברט איינשטיין פרסמו השנה בכתב העת האמריקאי לגנטיקה אנושית, את מחקרם "ילדי אברהם בעידן הגנטי".

במחקר השתתפו 23 יהודים מכל העדות: 87 יהודים ילידי גרמניה, 75 יהודים ילידי רוסיה, 30 יהודים ילידי פולין, 28 יהודים ילידי סוריה, 7 יהודים ילידי לוב, 7 ילידי תימן ו-3 ילידי עיראק.

נושא המחקר של אקנאהוזר וליכטנשטיין נגע בהצלחת בידוד הגן היהודי. מדובר בפריצת דרך שהוכיחה שלעם היהודי אכן קיימת מובהקות גנטומית ושהצלחה לשפוך אוור על מחקר מחלות "יהודית" כמו סרטן השד, סוכרת וטאיצקס.

כמו כן, אקנאהוזר וליכטנשטיין הציגו במחקר הוכחות לפערים בין גזעים בתוך היהדות, בין אשכנזים לספרדים, בכלל הקשור לאינטלויגנציה ושאיפה למציאות.

(גלי חובשת את משקפי מיקרוסקופ האס.אס)

ניסיונות לאמן ולאלף דולפינים למטרות ביוחניות החלו כבר בזמן המלחמה הקרה וגם היום הדולפינים משרתים את צבא ארה"ב ואת צבא רוסיה. הדולфин הלוחם עובר הכשרה למשימות ריגול, איסוף מודיעין ואיתור ונטרול מוקשים ימיים.

כבר קרוב לשני עשורים מפעיל צה"ל את פרויקט "ידיד ימי", פרויקט שמשלב דולפינים במשימות מבצעיות בחופי לבנון ועזה.

הטכניקה השכיחה לאילוף דולפינים למטרות לחיימה בנייה על פרקטיקת ההתניה האופרנטית, (עליה סאננד אילוף הדולפינים) מושג מרכזי בפסיכולוגיה הביביורייסטיית ועל פיה בני אדם ובבעלי חיים שונים ומשכליים את ההתנהגות שלהם בעקבות חיזוקים חיוביים. במקרה של הדולפינים - דגיגים למאכל.

בעוד שadolfin רגיל ניזון מכ-17 ק"ג דגיגים ליום, הדולфин הלוחם צריך כ-25 ק"ג דגיגים ליום. אגב, עובדה שמקצרת את תוחלת חייו באופן משמעותי.

(גלי צועדת במסלול התצוגה)

"קירה לכם שחייבתם עשרי למניין ולא מצאתם? קירה שנטקעתם בשדה תעופה זר ולא מצאתם צדיק לתפילה? נמאס לכם לשמעו את התשובות "התפלلت כי כבר בעבודה" או "אני חייב לרווח, אני בדרך למניין בקצת השני של העיר". לא תמיד קל למצוא תשעה יהודים כדי

להתפלל בתפילה, גם בארץ ובמיוחד בחו"ל. אפליקציית "מנין פור מי", מאפשרת לכם להתפלל בחברותא ברשות, עם אנשים מכל העולם, מכל מקום שבו תהיו.

מעכשו לא צריך לצאת מהבית כדי להתפלל, מבצע כאח לשלשה חודשים בלבד, הורידו את האפליקציה "Minyan for Me" מהאפסטור ומיד תיחספו למגר יהודים ברשות שמשיכם מחפשים ממש עכשו לייסד עדה.

האפליקציה מגיעה עם שלל אטרקציות נוספות: מוביל חן שתאפשר לך לבחור חן לבבכם, "Kosher Sea" – מסד נתונים ענק של כל הדגמים הchersים והלא כשרים ב-5 שפות שונות והמשחק הממכר "Third Holy Temple".

מי ייתן והשכינה תהיה עמכם.

פרסום לאפליקציה חדשה מבית היוצר של חברת CiFa Ai-Pon, חברה המתמחה בגיבוש אפליקציות למגזר החדרדי.

(גלי אוחזת את תיק התנ"ך וצועדת במסלול התצוגה. לאחר מכן פותחת את הארגז שבנו נמצא תיק הצלב)

את הפריט הזה עיצבתי בהשראת תחקיר שלצער, אני מנואה לדבר עליו.

כרגע.

(גלי צועדת במסלול התצוגה, חוזרת על גסודות הדוגמנות שלה שוב ושוב, התאורה הופכת אפלה. הקולקציה הפיסולית יוצרת צללית של איש בינויה).

בוויידאו עולה הכיתוב הבא:

המציגה הינה חולה – איילה אופפר.

(איילה אופפר עולה מכיוון הקהל, בידה איפוד).

איילה אופפר: שלום, אני איילה אופפר מה שאני אציג כאן הערב זו בעצם פרגמנטים של עבודה בתחום, אתם תראו כמה חלקים ממנה, רבדים שלה, התפתחויות והתגלגולות שלה בתוכה. מדובר על תחקיר מתמשך שעבדתי עליו במשך קרוב לשנה.

אסתר נכנסה לחדר שלוי לפניו שנתיים כשבرت לדירה החדשה שלו,

אישה מאוד מבוגרת, עירית,

בת שמנים אני חושבת... אולי פחות אולי יותר... סכיזופרנית שגרה בדירה מתחתתי.

לאסתר היו שעות קבועות שהיא הייתה יוצא למספט, כל יום, זה היה קורה ב-12:30, 16:30 ו-18:00 בפעם האחרונה.

היו הרבה מאוד סימני שאלת לגבי הזהות של אסתר, מאיפה היא בא? מי המשפחה שלה? האם יש לה קרוביים? והאם מישו בכלל מודיע ל McCabe שלה. בין כל סימני השאלה האלה, דבר אחד היה מאד ברור והוא שלאסתר צריכה עזרה... היא זקוקת לעזרה.

(מנהל הציג מגישה לאילה כוס מים)

לאסתר היה התקף פסיכוטי לפחות פעמיים ביום. ההתקף הזה היה בא לידי ביטוי זהה שהיא הייתה מדברת לעצמה, ממלמת מילים בלי משמעות, בלי היגיון, בלי הפסקה.

מילים שגם אם הן היו נאמרות בשקט, לאורך זמן, ברפטטיביות שלהן, לי הן נשמעו כמו עצקה, כמו אה... צפירה...

בכל פעם שאני צופה בתמונות האלה מחדש, אני מתמודדת שוב עם המוגבלות של הצלום של המדומים, חוסר היכולת שלו להعبر קול, סאונד, כי הנוכחות של אסתר תמיד הייתה מלאה בסאונד.

רצח תודעה חשוף ומפורק של פעם היה יכול בעוצמות שלו פשוט לשתק אותן.

אני מודה ששאלתי את עצמי הרבה פעמים איך היא בכלל מתפרקת? מאיפה היא מגישה כוחות? כי יהיה לי ברור שהתקפים האלה דורשים מהונ כוח נפשי.

אסתר לא נתנה לי להקרב אליה, לאף אחד,

השילוב הזה של התקפים הפסיכוטיים שלה עם הגיל המבוגר גרמו לי להניח... גרמו לי להאמין, שהוא ניצולות שואה...

אחרי שהיא כבר הפכה להיות חלק מהחיים שלי, יכולתי להרשות לעצמי גם להיות מעט צינית לגבי ולוות את הרגעים שנראה לי שהיא גם קצת משחקת על זה, על הטיפ קאסט השוואתי, הכל בגלגרמן. שבאייה שהוא מקום היא יודעת שבגלל, בגלל הטיפ קאסט זהה, אנשים נותנים לשיגעון שלה קצת יותר רספект.

סכיזופרניה עם טלאי צהוב בארץ נשלחת יותר מסתם עוד סכיזופרניה, לא?

באופן טבעי צילמתי אותה, מרפשת שלי, מהגג של הבניין והמסדרון המשותף, למדתי את סדר היום שלה.

לפעמים הייתה מזכה לה כניסה של הבניין שתחזר מהסידורים ואין שהיא הייתה נכנסת לחדר המדרגות, אני מיד בעקבותיה.

אם היה נראה לי שהיא עומדת לבחין בי, הייתה מיד מסתירה את המצלמה, מברכת אותה לשולם, שואלת אותה אם היא צריכה עזרה עם הסלים...

אסטר כMOVן תמיד סיירה.

כאילו פחדה להדביק אנשים אחרים באומללות שלה.

בבית, מול הצלומים על המחשב, הייתה מופתעת مدى פעם לגנות בין כל התמונות גם איזו תמונה אחת שהיא הייתה נראית נינוחה מאוד, מלאת חיים, ממש כמו ילדה.

אני לא ממש יודעת מה גורם לי להתעסק בה, אולי זו העובה שהיא כל הזמן הייתה שם, לא באמת מאפשרת אופציה להתעלם,

או אולי בגלל שהיא סימנה לי את הרגע הזה "שלא יכול להיות יותר גרווע",

כי ביום שאני מצא את עצמי מחטפת בתיבות הדואר... או מחפשות אוכל בזבלcaiilo הנאצים בדרך, או מצא את עצמי מדברת עם הרדי ומתהננת שהוא יעביר מסר לפרטיזנים כי הזמן קצר ואני חייבת שיבואו להציג אותה או להאמין שהיא קציני האס. אס פוקדים עלי להתפשט וללכט ערומה לקלפות, זה הכל גרווע שיכול להיות.

זה המקום שבו אני משחררת את השפיות הגבולית שלי ונשחפת בלי שליטה לפחד.

כל שעבר הזמן, הייתי אובססיבית לגביה, רציתי להתקרב כמה שיותר.

מי שהו חיצוני בטח היה אומר לי שזו רק שאלה של זמן עד שהיא תבחן שאני עוקבת אחריה.

אני העדפת לסתום.

פעם אחת היא השאירה את דלת הכניסה לדירה שלה פתוחה, השעה הייתה 03:12, ידועתי שהיא מן הסתם במרפשת עסוקה, משקה את העציצים.

לא יכולתי לעמוד בפיתויו ונכנסתי לתוך הבית שלה.

זה היה רעיון רע מאוד, היא מאד נבלהה.

אחרי התקנית זו אסתור כמעט ולא יצא מהפתח הדירה שלה, גם לא למרפשת. את רעש הדיבור והמלמלות הבלתי פוסקים, החליף פתאום שקט.

העובדת שלא צילמתי אותה או שלא ראיתי אותה גרמה לי להפסיק לחשוב עליה, ההפך, חשבתי עליה הרבה יותר, מה היא עשו בעצם בדירה שלה? האם היא זקוקה לעזרה? עד כמה היא מפחדת? גם ממוני.

(עליה תמונה איפון עם אוזניות על סידני מיטה)

"כשהאלתי את אימה ואבא מי זה שם ברדיո? הם ענו לי - איש בשם הייטלר".

באותן שנות שפעם היא הייתה יוצאת לglichות שלה לעולם החיצון, למרפשת, במקום לצלם אותה, המשכתי לצלם אבל בתוך הבית שלי, בתוך הדירה שלי. במקביל התחלתי לכתוב לה יומן, יומן בדיוני שבו אני מנסה לפענח איפה היא נמצאת על ציר השואה היומיומי שלה.

(עליה תמונה של אוסף תקליטים ובו תקליט אספנים עם השיר "חי" – הביצוע של עופרה חזזה באירופיזון בגרמניה).

"אימה תפירה היום טלי צחוב לבגד ואמרה שאסור לה לשכו ללבת עם, כי מי שישוכך נכנס לכלא".

כאן דרך התקליט של השיר "חי", דרך הבגדים שעיצבה דורין פרנקפורט לעופרה חזזה לאירופיזון שנערך בגרמניה, דמיינתי מה עובר על הילדה אסטור בורשה שלפני המלחמה.

(עליה תמונה של שתי עגבנייהות שרי על ארוג קרטון).

"אימה השאירה אותו במעון הילדים והלכה למפעל הקרטוניים

(עליה תמונה של ספל קפה עם תמונה אישה ערוםה).

"כמו כל היהודים"

(עליה תמונה דומינו על שולחן צהוב).

"אבא איך היום הביתה, הוא סיפר שהתעכט מכיוון שהוא צריך לעקוף את רובע משרד המשלחת, הכנסה ליהודים אסורה".

(עליה וידאו של בגדים תלויים על חבל כביסה, נעים ברוח).

"קיבלו מכתב בדואר, חוזה השכירות פקע, מחייבים אותנו לצאת לגירוש".

(עליה תמונה של עציצים צפופים).

התמונה זו צולמה ממש אחרי שבעל הבית שלו הודיע לי שהוא מתכוון לעלות את שכר הדירה מה שהוביל אותו לחשوب ברצינות על להכנס שותף. להבדיל אלף הבדלות, זה מה שכתבתי ביום של אסתר: כאן כבר ראיתי את אסתר בגטו לודג'. שמונה אנשים בשני חדרים, גרים בכיר גבוה, למעלה, צפיפות.

"הגרמנים באים ומחפשים נוחות ועוד דברים, מורידים ולוקחים את הידיות של הדלתות".

(עליה תמונה של גזר עייף עטוף מטלית מטבח).

"מהיודנראט אמרו: מחר אמא ואני נעבד עשר שעות ולא שמונה. אני עיפה ורעה".

(עליה תמונה של כירע עמוס בכלים כלכליים).

"אימה אמרה שהזמן פועל לרעתנו. מכל המשפחות ופלו, התחלו מחלות וטיפוס".

(עליה תמונה של כפפות עבודה).

"כל עוד אנחנו עובדים נישאר בחיים".

(עליה תמונה של בובה סום).

"אבא נשלח לעבודה בפוזן".

(עליה תמונה של תפוח מגורד על שולחן עץ).

"בגטו כל סימן טוב הוא סימן רע, היום חלקו לילדים בגטו ריבבה, אימה חיבקה אותה חזק ובכתה".

(עליה תמונה של *Snow-globes* עליו חתובות של שמות ערי בירה אירופאיות, מזכרות שאספה אילה מטיילים באירופה).

"אנשים מגאים לגטו מכל מני מקומות, לבושים לחופשה, הגטו מלא בשמועות, עוד גירוש בקרוב".

(עליה תמונה של פוסטר ובו איש עם שפם).

"מישהו מה-\"תיריים", סיפר לאימה שפריז נכעה להיטלר".

(עליה תמונה של החתול של אילה).

"אלס ר-aos', אלס ר-aos', צועק הקצין, אימה מחזיקה את היד שלי כל כך חזק עד אני מרגישה את הציפורניים בשר".

(עלות תמונות גלויות שאילה אספה מטיילים בעולם).

"ברכבות, על פתק קטן כותבת את שמות התחנות לאללה שיבאו: בשניצה, קובוצק (5 בובוק), נובה הרבי, טרנובייצה (30:07) עומדים עד 08:08, רדזינקוב, בירקנהיים, קרלובסקה-הוטה (30:09), שרם את השירים שלנו, אוושויז 10:00".

(עליה תמונה של שולחן העבודה של אילה עליו מפוזרות תמונות הסטילס מתוך המקבב אחרי אסתר).

"קול נביחות כלבים, צרייפים עצומים, גברים לחוד, נשים לחוד. גם זקנים ישנים כאן, וגם ילדים".

(עליה תמונה של נעליים ובסמיכות אליה טלפון נייח ודף עליו כתוב "פסיכולוג עירוני – 7150222-03").

לילה אחד שמעתי את אסתר מדברת לעצמה, אבל ממש חזק, צועקת, באחד מההתקפים הייתר חמורים שלה. התקשרתי למוקד העירוני והם אמרו שאין מה לעשות בשעה כזאת ושכדי אני תקשאר למחرات בשעות הפעולות למשרד הפסיכולוג העירוני, שם בטוח מודיעים לגבי התקיך שלה. אני זכרת שכדי באמת לזכור להתקשר למחرات בובוק, לפסיכולוג העירוני, מצאתי את עצמי, משנתה שוב ושוב את המספר של המשרד שלו. אותו מספר, המספר של הפסיכולוג העירוני הפך להיות ביום הבדיוני אני כותבת עבור אסתר, המספר שאני מדמיינת שמקעקעים לה על היד אחרי שהיא מגיעה לאושוויז.

"מנסה לחנוך את הצעקה אבל היא בורחת בין השיניים. המקעקעת, איש פולנייה סוטרת לי, 71502, 71502".

(עליה תמונה של כיר השירותים של איילה ובו משחת שניים וסבון ישן).

"עומדות בקוצה, גוזים את שערות ראשינו, נאמר לנו להתפשט לצורך חיטוי".

(עליה תמונה של סדרת לך לציפורניים המסודרת בטoor).

"צועדות בהימל שטראסה אל מקלחות הגז".

(עליה תמונה של תרופות נגד כאבי ראש המפוזרות על שולחן ולאחר מכן וויאו המתעד הדים הבוקעים מתחת קומקום מבבע).

"צעיר אפור אופף את צווארי במין אטיות של חלב שוקר, מטשטש את קווי הגוף העירומים שמסביב, את תווי פני הבעיתה, יללות האימה, בגידת האמון, הנעם, העיפות. נישאת בחלל האויר, מושיטה יד אל מעבר לקיר הבטון האפור, מעבר לצריף, מעבר למגרש המשלוחים, מעבר המחסנים, בתיה המלאכה, מעבר לגדר התיל, יערות החורש. בידיות מוזרה של פסגות הרים נישאים, תערובת כשופה של רגעה ואימה, טעם חריפות ועונג. ."Alles schlaft, Auf machen

כל בוקר, הצעקות והמלמולים של אסתר הזכירנו לי שהיא קמה ליום חדש של שואה, يوم שנראה ממש כמו זה שלפניו, כמו יומן שכיל יום בו נראה בדיוק אותו דבר.

(עליה שוב תמונה האייפון עם האוזניות על סדיini המיטה)

כששאלתי את אימה ואבא מי זה שם ברדיון, הם ענו לי – איש בשם היטלר.

chodshim achri shatkanشرתי לפסיכולוג העירוני, הגיעו אליו שתי עבודות סוציאליות, הן ניסו לדפוק בדירה של אסתר והוא כמובן לא פתחה להן והן הגיעו אליו, בתור מי שיצרה את הקשר עם המשרד.

תוֹךְ כָּדִי שִׁיחָה, מַבְּלִי שֶׁבְּכָל בִּיקְשָׁתִי, הֵן גַּילו לִי כָל מִינִי פְּרִטִים בְּנוֹגָע לְבִioּגְרָפִיה שֶׁל אִסְטָר וּבְינֵיהֶם אֶת הַפְּרִט הַחֲשׁוּב בִּיּוֹתָר – אִסְטָר לֹא נִצְׁוָלָת שָׂואה. הִיא כֵּן סְכִיזּוֹפְרָנִית, הִיא כֵּן אָוּשָׁפָזה בַּעֲבָר אֲבָל אֵין לָה שָׁום קָשָׁר לְמַשְׁרֶפֶת, שָׁום קָשָׁר לְגִזִּים. אֶחָת הַעֲוֹבָדֹות הסוציאליות סיְפָרָה לִי שִׁבְּעָלָה נִפְטָר בְּגִיל צָעִיר וּמִיד אַחֲרָכָךְ הַמְּחֻלָּה הַתְּפִרְצָה.

היא אמרה שאסתר הייתה מורה להיסטוריה וכשהיא ראתה שאין המומה מהעובדת שאין לה שום קשר לשואה, היא אמרה בצלניות,imin ניסיון לא מצליח להתבוח, שאסתר כנראה נתקעה בחומר הלימוד אי שם בשנות השלוושים.

יש משהו בזורך שלנו לבנות ביוגרפיות לאנשים זרים שונים לנו ביטחון, שעזר לנו למפות את מה שהורה מסביבנו, להכניס חוקיות, סדר, משהו ש מגן עליינו מפני הכאוס, מחוסר הוודאות.

היה משהו מטלטל בגילוי זהה, לגנות שתהlixir כל כך ארוך שעברתי מבוסס על הנחה שגوية.

הבנייה באיזו קלות אנחנו משתמשים בשואה כבירור מחדל. עד כמה האינסטינקטטים שלנו בניוים עליה.

היה לי עסקה בליך את הסכיזופרניה של אסתר ובדרכ גילית את השורשים הרדופיים שבוי.

תודה.

(עליה עבדת הוידאו של אילה אופפר הנקראת 71502. מראה מסנוורת הממוקמת על תלולית הר).

(כשהווידאו מסתים עליה הכיתוב: עץ השיטה – רגב הוברמן)

רגב הוברמן:

W biegkitnym nurcie dumny pst'rag

,Przemierza fale na jeziorze

,Znad brzegów śledzęd rybie ruchy

.Tak płynie pstrąg jesienna woda

W biegkitnym nurcie dumny pst'rag

,Przemierza fale na jeziorze

,Znad brzegów śledzęd rybie ruchy

Tak pływie pstrąg jesienna woda

1919 – מכתב מאת צבי הוברמן לאלכסנדר זייד, ממקימי ארגון "השומר".

"אלכסנדר היקר שלום,

אל נא תאמר נואש, בטוח אני שנשחף אחרינו רבים אחרים שיבינו כי לא תיתכן גאות העם היהודי במולדתו הקודמה ללא נשך וסוסים. על היהודים באשר הם להבין שצליליהם של השומרים המחמודים הם הם המולדדים את צו השומר: אחיכים ישמרו אחיכים וכל הפורץ גדר, ישכו נחש.

מי כמוך יודע אלכסנדר, איש מעשים אני, ההחלטה לחייאר בסנט פטרסבורג ולסייע את לימודיו, לא נותרת מנוח, נדרשים לי כוחות רבים להמתין לרגע שבו אוכל גם אני להצטרף לכיבוש העבודה והשפירה.

איןני נוהג להתרבב, אלכסנדר, אך ודאי שמעט מי מהחבריים בארץ שר את המילוי המוכروف: "סטוויטי בריטי, בריטי" (אחיכים, אחיכים עוזו) מילות הפותיחה של המנון המחרתת "נרדניה ווליה".

דע לך, אני הוא המשורר העומד מאחורי מילויים אלו.

מי כמוך יודע, אלכסנדר, כמה יעילה השירה לעילוי מצב הרוח וכמה הכרחי הזרם להגשה מתמורותינו,

על מנת להשקייט ולו במעט את רגשות האשם אשמה לתרום מכישרוני המוכח."

בתכל הזרם, דג אציג

בайн מפריע בין אדוות אגם

מן הגdot אראה שוק תנענותי

דג הפורל שואה במאי הסתיו

"כתבתי מילים לשיר הפורל הפולני, מילים שביהם מן הימים תהפכנה להמנון 'השומר'."

מאמין אני שהשיר שנכתב בסולם רה מינור יצליח להעביר את אופיו הכן ותעצומות הנפש להן נדרש השומר בארץ, הוא יפרוט על עצבי הכנעניים החשופים, על נימי נפשו המושרים היטב בגבעות החרוכות של הבקעה ויפיח רוח חיים בצלילי הנבל של דוד המלך.

דבר נוסף, אלכסנדר, והיהomi מהחברים ירצה לשיר את השיר לבדו, יהיה עליו ראשית לגלום מן נאדו המים העשו עור תיש, כך ששורות העז יחרכו את גרכנו ויעניקו לשירותו הגיה כוננית חרוכה".

בדם יצע, שומר אוצר

בתופת שחר ישוב הוא אל הכפר

אל מול כל מעוז, כל מצור

ישעמ השומר בעוז ובחדר

**1945 – הסיפור על ابو אוחניים מתוך הצ'יזבט, קובץ סיפורים ומערכות בעריכת
מישה ספרטור. מוזיאון הפלמ"ח.**

"אנשי ייחידת הנעים ידעו שם יש דבר אחד בעולם שהוברמן שונה,

מה זה שונה?

מתube,

זה שקוראים לו ג'ינג'י.

היו קוראים לו ג'ינג'י והוא ישר היה נהיה עגבנייה.

יותר עגבנייה מעגבנייה.

זה לא הייתה להוברמן בעיה עם העובדה שהוא היה ג'ינג'י, כי הוא היה ג'ינג'י אבל הוא
חשב שהוא גם הרבה דברים חוץ מג'ינג'י,

כמו למשל הבן של צבי הוברמן, מי שכמעט כתב את המילים להמנון 'השומר'.

כמעט, אבל לא.

והג'מעה אהבו לעשות פרנציפים, ככה שכמה שג'ינגי שנא את זה יותר, ככה יותר אהבו הג'מעה לקרווא לו ג'ינגי.

פעם אחת, יפה, אלחוטנית מחיל הנגב שהייתה שרה לנו באלהוט, הגיעו למוצב. ג'ינגי מАЗ שהוא שמע אותה שרה לא יכול היה להפסיק לדבר עליה, שם עלייה עין המזוז, מה זה שם עלייה עין? לא היה ישן בלילה בגללה, היה מסתובב כל היום שהורי בקיוב גונב תרגולות מהלול רק מדמיין את הרגע שהוא תשב לידי בקומייז' והוא יוכל כבר לחתת לה פולקע. ידעו שג'ינגי מתרגש מהעובדה שיפה באה.

בפרנציפ, רגע לפני שהוא כבר העז לגשת לשאול אותה אם היא מוכנה לצאת לסינמה בתל אביב,

החבריים עשו לו עמבוש,

רצו להוציא אותו עגבנויות מול יפה,

בלי שהוא שם לב, עשינו מעגל סביבו, קרבנו את הידיים על הראש שלו כאילו היה פינג'אן רותח, ואמרנו ליפה: 'יפה, רוצה חתיכת כנפה? יפה? כנפה מתוקה, ג'ינגיית מהתנוור, בואי קחי חתיכה, אויש זה חם, זה רותח, בואי יפה, לא תצטערין, אוי, תיזהר קלמן לא לקבל כויה, זה חם, בואי יפה, למה את בורחת? בואי זה חם, זה מתוק, לא תאכלי צאת כנפה, זה ג'ינגי, זה טוב, זה טעים, זהلوحט, יפה למה את בורחת?!'

אחרי הקטע הזה עם יפה, ג'ינגי היה שבור.

היה ברור לכולם שלא קוראים לו יותר ג'ינגי והוא חוזר מיד להיות הובמן לפחות עד שנמצא לו שם אחר.

ואז, פעם כשהיינו על הטנדר, ג'ינגי, אה...הובמן, שמע בעזה, يعني אזעקה של העربים וזה אומר שכולם צריכים להתחרף מהר, מהר מהמרקם.

אחרי זה, כשחזרנו למוצב, קלמן שאל פתאום 'איך זה יכול להיות שהוא שמע אותה, את הפעזה, תוק כדי הנחרות של זמבוש, הקשוקושים של מוטקה והרעש של המנווע של הטנדר?'

ואז נפל לו האסימון -

מהיום נקרא לג'ינגי - ابو אוזניים.

לא היה מבסוט יותר מג'ינגי' בכל הפלם"ח, והוא הרגיש שהוא הרבה יותר אבו אוזניים מסתם ג'ינגי', שהוא באיזה שהוא מקום ממשיך את הדרך של אבא שלו, צבי הוברטן, מי שכמעט כתוב את המילים להמנון 'השומר'.

כמעט, אבל לא.

והג'עה אהבו לעשות פרנציפים,

התחלו לעשות לו מבחני שמיעה, שיוכיח שהוא אבוי אוזניים.

'מה זה?' (קול נפץ של רובה ציד) 'רובה מאוחר 7.92'

'מה זה?' (קול נפץ של תת מקלע) 'מ... סטן אנגלי'

'טוב'

'מה זה?' (קול נפץ) 'מרגמה 2K.'

מספרים שאבוי אוזניים כל כך פחד לחזר להיות ג'ינגי', רק מכוח הרצון הוא הצמיח לעצמו אוזן שלישיית כדי שהוא אף פעם לא יפספס.

'מה זה?' (קול נפץ) 'D רימון פולני'

'אתה גאון הוברטן

'מה זה?'

(קול נפץ של מקלע)

'נו, מה אני ילד?'

לוvais גאן'

(דריכה + קול נפץ)

'זה?'

'מרגמות 2 צול,'

ואלאק, אם יגאל אלון יהיה יודע כמה תחמושת בזבזו החבר'ה בפלם"ח רק על מבחני השמיעה של אבוי אוזניים, גם הוא יהיה הופך להיות עגבנียง.

(קול נפץ מרגמה)

'80 מילומטר'

'שנחותו לגינגי?'

'מה?'

'81 מילומטר'

'טוב, קלמן עשה רעש, תביה עוד אחד'

(קול נפץ נשק חם)

'קולט,'

(קול נפץ)

'פי.בי.' (קול נפץ רובה)

'טוב,'

'קולט,'

'הוץ'קיס' (קול נפץ)

'כל,'

'טוב,'

'גאון,'

'כל,'

'כל, כל, גאון, קולט,'

'קליבר'''

(רגב רודף את "הורה הנשך". בסוף היריקוד הוא מפעיל את מערכת הסאונד. עולה השיר "באב אל וואד" וקולת של קריינית "שירים עבריים בקשה", אתה ינהל רגב דיאלוג בשם אבינו, יעקב הוברמן)

יפה ירקוני: בעלותך היום, בדרך ירושלים, רואה אתה בצד הדרק מכוניות שרופות וחרכוכת עליהם כתוב המשורר הצעיר והעלת לזכרון זה, ונמשיך ונשיר ונמשיך בספר למען יראו כל אלה ההולכים אחרינו וכן גם אנו, לא נשכח אותן, באב אל וואד.

קרייןית: אתם מازינים לתוכנית שירים עבריים כבקשתך, ועכשו שמענו את יפה יר��וני בשירה "bab el wad". לצד מר יעקב הוברמן, ליד הארץ ומנהל ספריית המוזיקה בקיבוץ בארי, בנו של מוטק'ה הוברמן הידוע בכינויו ג'ינג'י ג'ינג'י ג'ינג'י ג'ינג'י שנפל מאש כוחותינו, אש אש, אש... במערכה במלחמת השחרור, מר הוברמן אחד מושבב של הזמרת הנערצת יפה ירkekoni, יפה ירkekoni, יחלוק עמו אנקדוטות ספרות בונגנזר, יפתח צוהר לעולמה הפרטוי, הסיפור שמאחורי השיר.

ספר לנו יעקב על תחילת הקשר שלך עם יפה.

יעקב:...כן הקשר ליפה החל בעצמך מבני, מוטק'ה הוברמן, הוא הכיר אותה כאשר עוד הייתה אלחותנית בהגנה. התפתח ביןיהם קשר מאוד מיוחד... אבל זה כבר סיפור שהספר לא הצליח זכר...

קרייןית: ובכל זאת, أنا ממן, שתך נא את קהל מזינים שלא מכיר את הספר ויש כאלה שאין באמינה, סקרים לשמעו את אשר....

יעקב: כן, זה סיפור משפחתי, אישי מאוד, אני מעדיך שלא להיכנס ל...

קרייןית: שתך נא!

יעקב: בבקשתה אין סיבה לדוחוק בי, באמת אני מעדיך שלא לפתחו כאן.

קרייןית: שתך נא!

יעקב: כן, אלו פרטים שברצוני לחלוק עם ה...

קרייןית: שתך נא!

יעקב: ובכן הם היו ידידים קרובים יפה והוא, מוטק'ה ויפה, מאוד מאוד קרובים, זה היה קשר נדיר, כך אמרים, מאוד מאוד קרובים.....קרים, מאוד, מאוד קרובים.

מדוע את מהচיכת?

הם היו ידידים, יפה ומוטק'ה, רק ידידים, כאשר אבי נהרג הייתה זו יפה שנוגונה אצלנו בבית על ידיAMI, מנוחתה עדן, הם היו ידידים, רק ידידים.

קרייןית: וכעשור לאחר מותו של אביך אתה יוצר עמה קשר, מי שהיתה ידידת נעריו.

יעקב: כן, באמת, כאשר היא שמעה שאני הבן של מוטק'ה, אני מוכן להישבע שכוכלי לשמעו את הדמויות בעיניהם שלה, היא דיברה הרבה על אבא, על איך שמיעה פונומנלית

הייתה לו, גם שהיתה חולקת אותו לבטים בוגר לקריירה שלה וגם כמה שנורא שקרה מה
שקרה.....

1.....

החברות בינינו פרחה, על אף פער הגילים, היא נהיתה ידידת נפשי, למשה היא הייתה
שותפה לכל הסודות הימי כמוסים שלי דاز, גיל התבגרות, האהבות הראשונות, הלבטים,
הבלבול, הפרפרים בבטן, הספקות, ענייני זהות...אני נשחר,

קריינית: ובכל זאת נודה לך אם תוכל לשפוך מעט אור על האישה שמאחוריו המיתוס,
המיתוס, המיתוס.

יעקב: יפה לא נהגה לחשוף פרטים מעולמה האישי, אני אוכל לשთף את המאזורים
באנקודטה קלה ואז אני מחויב מכורה חברות כМОן לחחות את שפתוי לנצח. יפה הייתה
ועדיין מנהלת פנקס הופעות סודי, שבו היא מצינית בדף מסודרים, בטבלאות: שם
המקום בו הופיע, התאריך, שם המפיק כדי שתדע לדעת למי לומר תוזה בסוף. (זה היה
מאוד חשוב לייה, הוקרת התוזה, גם לגביה, היא ציפתה לזה, יעכנה לא קטנה, אבל זה מה
שהabenנו בה... מכל מקום שום דבר איינו מובן מאליו) היא גם הייתה כותבת שם רשמי
מאותם הופעות ו.... את הרגע שהכול נגמר, הרגע שמיشهו כיבת ההגברה, אצל בפנים,
ונגמרה ההופעה, הולכים הביתה.

(רגב הובמן מזכיר מותו ימונה של יפה - טקס קרייאת שמות ההופעות שהיו ואין עוד)

כו' בחשוון תש"ז, מבצע קדש, פורט סUID, "הפיינ'אן", "הן אפשר", "רבותי ההיסטוריה
 חוזרת". החשמל נפל, שרה באקפלת "הכול עבר חביבי", ניסן מחזיק טמפו על הסיר.
ל' בחשוון, תש"ז, חיל חימוש, ביר גגפה, שבעה חיילים. "לכובע שלי שלוש פינות", הדין
שני, ניסן אכל משחו לא טוב, חוזרים הביתה להcin אורז.

א' בסיוון תשכ"ז, עוצבת הראל, חפ"ק, שעה לאחר כיבוש עזה, סיור פרטי עם רס"ל אריק
שרון בטנק, חם, חם מאוד ולח.

כ"ט באב תשכ"ט, על זחל"ם בשארם א-שייח, עולה לשיר אחרי להקת הנח"ל, הוראה בקשר
מחיים בר לב - לבטל את המופע, אותו יפנו רק בכוח.

ו' בתשרי תשל"ד, מלחתת ים כיפור, גדור 309, שפט, מקלחת את הרגע שבאת עט
ג'ינס.

ו"ג בתשרי תשל"ד, מלחמת ים כיפור, מוצב קדמי, עם שcap"ז וקסדה מקבלת אותם עיבים אחרי להקת פיקוד מרכז, להקת פיקוד צפון, להקת פיקוד דרום, להקת חיל התותחנים, להקת חיל האויר, הכוחות הולכים לישון.

כ"ב בתשרי תשל"ד, חולות פאייד ליד הליקופטרים שהפלנו, מה יש להקת חיל הים לעשות בחוות פאייד?

כ"ה בתשרי תשל"ד, מעוז הפירדאן, תעלת, צרודה, נבוכה מהסטנדרטים של להקת גיסות השרוון, הפסקת אש.

כ"ח בתשרי תשל"ד – הופעה בהר הרצל, הופעה בהיכל התרבות תל אביב, הופעה בקרנגי הול – ניו יורק, הופעה בלינקולן סנטר – ניו יורק. הופעת בתוכנית "סיבה למסיבה", הופעה באולימפיה – פריס, הופעה בהיכל התרבות ראשון לציון, דואט עם מייק ברנט, הופעה בפלדים – לונדון, הופעת אורח בתוכנית "שיישאר ביניינו", הקלטות פמלה עם בועז. הופעה בהיכל התרבות נתניה, הופעה בהיכל התרבות עפולה, הופעה במועדון החמס ביפו, הופעה בתוכנית "הופה היי", פרס ישראל לשוננה, הופעה במתנ"ס קריית אונו, ביטול הופעה בתוכנית "זאפ לראשונה", הופעה במתנ"ס גבעת שמואל, ביטול הופעה במתנ"ס גבעת עדה. ביטול הופעה בתוכנית "המעגל – דן שילון מאוחר", ביטול הופעה בהיכל התרבות עפולה, הופעת אורח – בית אבות "מעיין זהב" רעננה, "מעיין זהב" רמת השרון, ביטול הופעה, סוף פרס ישראל, יובי באמת שמישו נזכר.

(רגב פונה אל הקהלה)

תודה

מה שלומכם? מחזיקים מעמד? זה היה טיפה ארוך, אני יודע. ראייתי שצחוקת מוקדם בקטע של יפה.

שמי רגב, רגב הוברטן, אני מגיע אליכם ממה שבטע נקרא כאן המאחזים, השטחים הכבושים, אני אישית מעדיף יהודה ושומרון, ארץ אבותינו. אני לא מגיע כאן להופיע בכלל ואני מניח שרובכם לא היותם מגיעים למקומות שאין מופיע בהם بد"כ ואני מאד שמח ומתרגש על האפשרות הזאת, החרך הזה שאפשר לנו מפגש,

אני חושב שיש הרבה צב, בינויו לפחות... אני יודע מה זה לוקח ממוני להגיע להופיע לפניכם היום ואני מברך על זה, אני מברך על החרך הזה שמאפשר את המפגש הזה ואיפילו הייתי אומר היכרות, התחלה של היכרות.

(רגב פונה ויוצר היכרות ראשונית עם הקהלה)

אני יכול לשאול אותך במה אתה עוסק אדון? איפה מתגוררת?

אני אגב מתגורר בגבעה ליד שילה, אנחנו חיים שם חמיש משפחות ביחד, זה נקראה "הבית האדום", עם מישחו מכיר. במה אני עוסק? בד"כ שואלים, אני עוסק בהוראת מזיקה, בישובים אצלנו אבל רוב החיים שלי זה לא פרנסת, זו דרך חיים, ישוב הארץ.

אני מברך על האפשרות הזאת, על החרך הזה, אני חשב שם יש אמת אז אנחנו נהיה צריכים לעבוד בין החרכים האלה, בין חרכי הצב המנוח הזה, זה שMOVED בבל במלל בחול וכורכר.

בין חרכי הצב המנוח

הموقع כתלי הבל מלא חול וכורכר

קר ומדוקדק ומוגדר بدיק עד لأن מותר לנו לחזות חזינות

לנצח יצירות

כאן מותר כאן אסור

כאן הס עוזר

כאן הס פן תעיר קול קבור תחת פחד לנוע

פח עד להшиб נטווע להшиб דחף חד

אף על פי שנפח נשמטה ההרגל לצית

להפריט להפריד אח מאח

לצקצק בלשון במפח נפש כשר רב חף מפשע

כשר ר' זב מפצע בבשר של הגזע הבריא המרכזי הלא קיזוני

המיושב.

הרץ חוטא, הרגב סוטה, הערב מוטה, העשב שוטה

העשב הזה שותה את מי השופכנים הללו כבר חצי יובל

לא שנת שמייטה

את אותם מי ביבים הזרמים במورد של הגזע

של עץ השיטה

שיט עץ מלכויות זרות תביא לחורבן

זרבנותם כמלים צמירות כקליעים

יחיו או יבאו מיתה.

מיט א ביסלה פרישלה גלייבן

לא בمستור בריש גליי – בן

בראש חוצאות אמת לאמיתה

מת-הפכת חרב בשער בין בן לאב בין בן לבן

בין חרכי הצב הרהוט שבזה ההיכל

בו אין-tag או מחיר לדבר רק משקל

פר אדם פר תפkid פר מוצר

פרורי הקיריה העברית קיר גדול של אבק החוסם דרך יש מוצר

יש מוצר

יש מוצר אבל יש גם תנין

אין נפריד? אין נמהל את הזרע באדמה עד

עד מתי ובאיזה מחיר היא תמשיך להוציא לנו לחם

להוציא לנו לך הם קוראים לך

ליך הם ייתנו לך משחו לתלות על השכ

הם יגידו שם המקור שם זה הרח

הם פרש בלי חנית כלב שמירה בלי שינויים בחך

הם שנושך את זנבו ונושך

הם לך עם האזו שהכ תיב עמלק

הכתיב דם עאלק

על אידק

אי צדק ינתק נטע משורש ובהז היכל ישאר אפר ואבק וՓחים

רחם אב על מעשי ידי בניו

על יציר כפין

יציר טוב יציר רע ציון hit

יציר רע ציון hit

Hit the drum as so hard so they'll hear your beat they will fear you heat

יצירה לא יודעת גבול אין לה תחתית אין לה תקרה

יש לה תיק רע במשרד התרבותות

יש לי גם תיק רגב הוברטן ת.ז. 7655401122 קוו נטווי כוכבית

על חבית הדגמים הרצוצה ההו יש أولי סיכוי לחרך

דרךו תעבור בינו איזו אמת

אבל מי יכוון

מי יבן

יבנה בית בין כתלי הקיריה של הלב אין הבדל במשקל שבין אבן לאבן

שן לשן עין לעין

הבדל רק בין היל לבין הבל להבל ליקין

Kind of funny

The way you put things on the weight

בבית מטבחים זהה של ה moral and pitty

היא ואון מי שיאמר די Bottom of the pit

ויגלול את האבן מבור

מהדיי אס פור ה of this very city

What is the caccp-city of your revelation

What is the ethnicity of your Zionist Creation Cre- a- tion

קרי, אי- שם באישון ליל עוד ניצב שומר יהודי במחתרת

לא עוד קרת נקרים הוא שומר

קרת אבות

עטרת נצח מול עינוי

"ויצא הראשון אדמוני צולוcadrot ויקראושמו עשו"

ג'ונגי

ניצב

כי מעל לכל הבל, המלל, הפקדות והחול יש צו אחד

הכחזב הוא ערגה עלובה להדר לא קיים

הוא בכיו אכחזב על איזה אבדן מdomin של הדרך

לא היה שום אבדן

כי מעולם לא הייתה שום דרך

מלבד דרך אחת

דרך מלך

וחיוו הם היוצרת האחת היחידה של ההלן

מול מסר, מול גזל, מול בעט

איש איש

שוב ושוב

יצירתנו היא יישוב

הדעת

שורו וראו

קומו וצאו קומו וצרו

קומו וצרו

קומו

אין להציג, לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע בכל דרך
שהיא כל חלק שהוא מהמחזה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול במחזה זה
אסור בהחלט, אלא באישור מפורש בכתב מהמחזאי. יולי 2012. ©